

Skattekontrolloven

Kommenteret af
Michael Hjorth og
Søren Vilhelmsen

Jurist- og Økonomforbundets Forlag

Skattekontrolloven

© 1984 by Jurist- og Økonomforbundets Forlag
Mekanisk, fotografisk eller anden gengivelse eller
mangfoldiggørelse af denne bog eller dele heraf er
ikke tilladt ifølge gældende dansk lov om ophavsret.
Bogen er sat med Times og
trykt hos Laursen·Tønder
Printed in Denmark 1984
ISBN 87-574-3430-1

Indholdsfortegnelse

Forord	7
Skattekontrolloven (oversigt)	9
Skattekontrolloven (lovteksten i sammenhæng)	13
Skattekontrolloven (med kommentarer)	34
Straffelovens § 289 (med kommentarer)	213
Bilag 1-19	218
Bilag A-O	273
Forkortelser	312
Litteraturliste/-forkortelser	318
Stikordsregister	324

Forord

De senere års stigende skattetryk og stadig mere komplicerede skatte-lovgivning har hos borgerne fremkaldt mere eller mindre opfindsomme arrangementer med det ene formål at opnå skattebesparelser.

Endvidere har de landsomfattende undersøgelser af særligt udvalgte gruppers skatteforhold, som blev iværksat af statsskattedirektoratet i slutningen af 1970'erne, afsløret, at skattelovene af mange blev fortolket på en måde, som ligger ud over, hvad der har været tilsigtet fra lovgivers side.

Skattemyndighederne har derfor fundet, at en styrkelse af lignings- og kontrolarbejdet har været påkrævet. – For så vidt angår ligningen af lønmodtagere og af andre ukomplicerede forhold har en sådan styrkelse navnlig fundet sted gennem en øget automatisering og edb-mæssig behandling af selvangivelserne. Erklæringsordningen har medført en forenkling af denne del af ligningsarbejdet. – Endvidere har en udvikling været i gang med det formål at effektivisere ligningen og kontrollen med de erhvervsdrivendes selvangivelser, bl.a. ved en udvidet anvendelse af edb. – Endvidere har et udvidet samarbejde med andre myndigheder – navnlig toldvæsenet – yderligere styrket kontrollen med selvangivelsernes rigtighed.

Grundlaget for skattemyndighedernes beføjelser ved udførelsen af dette arbejde er i det væsentlige indeholdt i skattekontrollovens bestemmelser, som tillige indeholder reglerne for ansvar ved skatteunddragelser.

Denne kommentar tilsigter i første række at give en samlet fremstilling af reglerne og praksis på området. Kommentaren er endvidere forsynet med referat af udtalelser af skattedepartementet og statsskattedirektoratet vedrørende fremkomne tvivlsspørgsmål.

Det er forfatterens erfaring gennem års arbejde i statsskattedirektoratets kontrolafdeling, at skattekontrolloven har ført en stedmoderlig tilværelse i borgernes og disses repræsentanters bevidsthed. Den litteratur, som findes om emnet, er endvidere begrænset. Ønsket om en samlet fremstilling af dette emne har været fremsat både af advokater og revisorer, og af ansatte i skatteforvaltningerne. – Det er forfatterens håb, at den valgte form bedst forener behovene for en håndbog for

praktikere og en undervisningsbog.

Den lovtæst, der er kommenteret og som gengives i det følgende, er ministeriet for skatter og afgifters lovbekendtgørelse nr. 331 af 4. juli 1983 af den oprindelige lov nr. 392 af 10. juli 1946. De væsentligste ændringer siden denne lov fremgår af en særlig oversigt, der er optaget side 9 ff. Det notestof, som lovkoncipisten har forsynet lovbekendtgørelsen med, er ikke gengivet som særlige kommentarer, men er indbygget i forfatterens egen kommentering. Det er endvidere fundet hensigtsmæssigt at medtage den nye lov og bekendtgørelse om adgangen til forsvarerbeskikkelse i administrative skattestraffesager. – Bogen indeholder endelig et omfattende bilagsmateriale i form af cirkulærer, vejledninger m.v. fra skattedepartementet (bilag A-O) og fra statsskattedirektoratet (bilag 1-19).

Afdelingsleder Michael Hjorth har kommenteret afsnittene I og II, og kontorchef Søren Vilhelmsen har kommenteret afsnit III. Afsnit IV er kommenteret i fællesskab. Fuldmægtig i statsskattedirektoratet, cand. jur. Leif Sundby har ydet værdifuld hjælp ved udarbejdelsen af kommentarerne til afsnittene I og II, som tillige har været gennemset af medarbejdere i fagkontoret i statsskattedirektoratet.

Redaktionen afsluttedes i marts 1984, men kommentaren indeholder enkelte henvisninger til senere fremkomne artikler og cirkulærer m.v. samt senere afsagte domme.

Umiddelbart før bogen gik i produktion vedtoges ændringer til skattekontrolloven ved lov nr. 230 af 23. maj 1984:

1) For at stimulere brugen af erklæringsselfangivelsen er det gjort til en pligt for arbejdsgiveren at underrette indkomstmotageren om de oplysninger om ham, som indberettes til skattemyndighederne, jfr. § 7 stk. 5. – En tilsvarende oplysningspligt er pålagt indløsningsstedet m.v. ved indløsning/tilskrivning af obligationsrenter, jfr. § 10 A, stk. 3.

2) Endvidere ændredes § 16 således at bestemmelsen nu også omfatter selskaber. Dette indebærer, at ansvarlige selskaber, hvis indkomst – på grund af manglende selfangivelse – ansættes skønsmæssigt til et for lavt beløb, kan straffes, såfremt de ikke rettidigt gør skattemyndighederne opmærksom på den for lave ansættelse.

København, den 12. juli 1984

Michael Hjorth Søren Vilhelmsen

Skattekontrolloven – oversigt

Skattekontrolloven er i sin oprindelige skikkelse udarbejdet af den store skattekommission i 1946 og fremkom som lov nr. 392 af 12. juli 1946 (loven om selfangivelse af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selfangivelsen og om straffen for skattesvig m.v.). Baggrunden for lovens gennemførelse var, at resultaterne af de foranstaltninger til sanering af den personlige skatteligning, der iværksattes i henhold til lov nr. 352 af 22. juli 1945 om en ekstraordinær formueopgørelse m.v., viste, at skatteligningen, som den hidtil var foregået, led af afgørende mangler. Den ekstraordinære formueopgørelse afslørede, at meget store indkomst- og formuebeløb var blevet unddraget beskatning. Hensigten med kontrolloven af 1946 var derfor at give de skattelignende myndigheder bedre betingelser end hidtil for at gennemføre en effektiv skatteligning/-kontrol.

I årenes løb har erfaringerne vist, at skattemyndighedernes kontrolbeføjelser på en række væsentlige punkter har haft mangler og svagheder. Skattekontrolloven har derfor med jævne mellemrum været genstand for ændringer, som navnlig har haft til formål at give de skattelignende myndigheder større mulighed for at udøve kontrol med selfangivelsernes indhold.

Nedenstående oversigt angiver de love og lovændringer, som har fundet sted fra kontrolloven fra 1946 og indtil nugældende lovbekendtgørelse nr. 331 af 4. juli 1983:

Lov nr. 392 af 12.7.1946

(Udvidelse af pligten til at selfangive formuen og skærpelse af følgerne af denne pligts tilsidesættelse (§ 2). Udvidelse af mulighederne for at øve kontrol med ligningsgrundlaget (§ 6). Pengeinstitutters pligt til at give de skattelignende myndigheder oplysning om kontoindeståender udvidet til at omfatte unavngivne grupper (§ 8 C stk. 2). Skærpelse af straffen for urigtig selfangivelse, dermed indførelse af frihedsstraf, hæfte eller fængsel i indtil 2 år, for skattesvig i særligt grove tilfælde (§ 13)).

Lov nr. 200 af 6.7.1957

(Pligt til at selfangive indkomsten (§ 1) og pligt til at oplyse hovedpo-